

har sagt det før her i Salen, men jeg skal gjen- tage det —, at, naar han sagde, at vi antog, at det var en udmærket Maade at faae Banerne anlagte paa efter-Loven af 1873, saa gjaldt dette maaste for Nogle, men det gjaldt ikke for Alle, og jeg vil sige, at det gjaldt just ikke for mig og heller ikke for Flere med mig. Jeg tog ganske vist for mit Vedkommende imod Loven, men jeg tog imod den med Betænkelighed, thi jeg havde paa Forhaand en Følelse af, at det vilde blive svært at faae vor Bane anlagt efter denne Lov. Det lykkes os imidlertid, og det er lykkes os at faae den anlagt saaledes, at den nu dog giver et taaleligt Udbytte. Den Gang, da Regjeringsfor- slaget for halvandet Aar siden blev negtet Over- gang til 2den Behandling, blev det udtalt fra Fleres Side, og da navnlig fra Ordføreren for dette Attentat paa Regjeringsforlaget, at da Sel- stabet for Tiden havde sine Pengesager ordnede, saa kunde vi nok lade denne Sag henfaa endnu eet Aar, imedens der iøvrigt ud af hans Udtalelser lyste den Belvillie for Sagen, at vi kunde vente, at vi snart vilde faae en Ordning derpaa, og det Samme blev udtrykkelig gjentaget af det ærede nu fra- værende Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Vojfen). Da der nu her i Thinget længe har spntes at være Stemning for, at Staten skulde erhverve samtlige Baner, saa tillode vi os efter Opfordring fra Bestyrelserne — skjøndt ganske vist i en noget anden Form — at fremkomme med dette Forslag. Bestyrelsen for denne Bane indgav i Efteraaret et Andragende til Regjeringen om at gjøre Skridt til at overtage Banen for en Pris, som var lig den, som var forlangt for Herningbanen. Naar jeg nu er Medforslagsstiller til dette Forslag, som ikke gaar nær saa vidt i Forbringinger til Statskassen, saa er jeg det ikke i Egenkab af Bestyrelsesmedlem, men i Egenkab af min Stilling her som Rigsdagsmand, vidende, at jeg maa bære Ansvar for, hvad jeg har gjort. Jeg tror ikke, at det nytter at stille større For- bringinger op end høist nødvendige, naar vi ville have Sagen ordnet, og jeg tror nok, jeg tør sige, at den Pris, som her er foreslaet for Banen, er moderat, hvilket ogsaa nok vil vise sig, naar alle Oplysninger kommer tilstede. Naar denne Bane, som jo først nu har gennem- gaaet de saakaldte Børneaar, hvor det altid er sværest at faae den drevet op, og hvor det altid koster mere at holde den vedlige, nu er kommen til at give det Udbytte, som den giver, saa tror jeg, man maa sige, at det er et vellykket Stykke Arbejde, og naar vi sammenligne det Liffud, som vi have givet med det, som andre Egne have givet, saa vil det ses — hvad jo ogsaa allerede er fremhævet tilstrækkelig tydeligt af den ærede Ordfører —, at vor Egn har givet et større Liffud end det, der er givet fra andre Egne efter Loven af 1879. Vi apellere kun til Belvillie fra det ærede Things Side. Vi erkjende, at vi ikke

have Ret til at fordre, at Lovgivningsmagten skal gaa ind derpaa, men vi haabe, at der er saamegen Belvillie for denne Egn af Landet, at man af den Grund vil gaa ind paa Lovfor- slaget. Kan der imidlertid findes en anden Uvei, der nogenlunde kan tilfredsstille alle Parter, jeg mener Regjeringen og Selstabet, saa ere vi Forslagsstillere villige til at laa ind derpaa. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) antydede en saadan, og jeg skal ikke være utilbøielig til at gaa med dertil. Nu at beklage den Form, Banen har, eller den Maade, hvorpaa den er anlagt, er for sildigt. Personlig beklager jeg ikke den Form, Banen har, men det forekommer mig som sagt nu at være for sildigt at tale derom, hvis Nogen ikke skulde være af samme Mening som jeg, thi der foreligger jo en Lov, ifølge hvilken Banen er bleven bygget. Jeg skal til Slutning kun frem- deles anbefale vort Forslag.

S. Andersen: Det har undret mig at høre den stærke Modstand, der har mødt Lovfor- slaget. Der kan der nemlig ikke være Tale om noget rent Tab for Statskassen, men der er kun Tale om, at de vedkommende Egne af Billighedshensyn skulde have en Del tilbage af de Liffud, de have ydet til disse Baner. De have nemlig godt og vel, kan jeg sige, ydet gennem- snitlig 140,000 Kr. pr. Banemil, hvilket omrent er det Dobbelt af det, der er forlangt af andre Egne til deres Baner. Naar Modstanden er bleven reist i den Grad, som det skete navnlig i forrige Møde, kan jeg ikke forstaa, at der kan ligge Andet til Grund derfor end en ren Uvillie mod de vedkommende Egnes Befolkning, thi jeg kan ikke se nogen Grund til, at disse Egne i Aarhus og Randers Amt skulde holdes til at give dobbelt saa meget som andre Egne i Landet. Det er aabenbart Loven af 1873, der er lagt til Grund for disse Baners Bygning, og er dette System saa farligt og uheldigt, som der raabes paa, og som det er blevet erkjendt herinde, mener jeg, at vi snarest mulig skulde se at komme bort derfra. Vi have jo Ansvar for her, og vi bør ikke fralægge os det eller kaste det paa Andre, der have mindre Skyld i det Urede, som de ved os ere komne ind i. Der er sagt, at det er en farlig Vei, som Lovforlaget har viist, men efter min Mening er det ikke nogen farlig Vei, thi naar det erkjendes, at det Princip, hvorefter disse Baner ere byggede, er uheldigt, vil det være fuldkommen rigtigt at vi saa vise en Vei, hvorved vi kunne komme bort fra den Maade at bygge Baner paa, og det kan netop ske derved, at vi søge at faae Staten til at overtage Banerne. Det ere vi Alle enige om, og det ikke alene for denne Banes, men for alle Baners Vedkommende i Landet. Der er brugt nogle Udtryk om den vedkommende Egns Befolkning, som jeg ind-